

DEPARTEMENTET

J.nr. M 3034-0126

Den 2. december 2004

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål 1 og 2 ad L 100 - Forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Producentansvar for elektronikskrot) - stillet af Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg den 25. november 2004

Spørgsmål nr. 1:

Hvorfor er der ikke symmetri mellem historisk privat affald og historisk erhvervsaffald?

Svar:

Lovforslaget skelner på samme måde som elskrotdirektivet (direktiv om affald af elektriske og elektroniske produkter) mellem affald fra husholdninger og affald fra erhverv.

Lige som direktivet, omfatter lovforslagets definition på husholdningsaffald dels affald fra private husholdninger, dels affald fra erhverv, som med hensyn til art og mængde svarer til affald fra husholdninger. Det øvrige affald betegnes erhvervsaffald.

For historisk husholdningsaffald har de producenter og importører, som i en bestemt periode er på markedet, ansvaret for indsamling og behandling af affald fra samme periode samt pligt til at dele omkostninger i overensstemmelse med deres markedsandel i perioden. Dette følger af direktivets art. 8, pkt. 3.

Direktivets regler om finansiering af historisk affald fra erhverv adskiller sig fra reglerne om finansiering af affald fra husholdninger.

Efter artikel 9 har producenter og importører som udgangspunkt kun pligt til at finansiere behandlingen af elskrot i de situationer, hvor det kasserede udstyr samtidig erstattes af nyt udstyr, som tjener samme formål. Der er således tale om en 1-til-1-forpligtelse. I alle andre situationer påhviler finansieringsforpligtelsen den sidste erhvervsmæssige ejer af udstyret. Efter direktivet kan medlemsstaterne beslutte at sidste erhvervsmæssige ejer skal finansiere affaldsbehandlingen i alle tilfælde.

Det affald fra erhverv, som ikke falder ind under definitionen på husholdningsaffald, vurderes at være mere forskelligartet mht. type og mængde end husholdningsaffald. Erhvervsaffaldet kan for det første omfatte store mængder af affald, som typemæssigt ligner affald fra husholdninger, f.eks. alm. lamper, PC'ere, radioer, fjernsyn og hårde hvidevarer. For det andet kan det omfatte stort elektrisk og elektronisk apparatur, som f.eks. hospitalsscannere, samt store installationer som f.eks. styretavler i forbindelse med produktionslæg.

I forbindelse med vedtagelsen af direktivet i 2002 blev der vedtaget en fælles erklæring om at undersøge de økonomiske konsekvenser af direktivets artikel 9, idet det

vurderedes at formuleringen kunne udløse en økonomisk forpligtelse for producenterne med tilbagevirkende kraft, som kunne udgøre en alvorlig trussel mod visse producenter og importører. Derfor blev der i 2003 vedtaget et ændringsdirektiv, som fastlægger, at producenten eller importøren af nye produkter ved leveringen af disse har en 1-til-1-finansieringsforpligtelse for det udstyr, der erstattes af de nye produkter.

I lovforslaget foreslås det, at de gældende danske finansieringsregler for affaldshåndtering opretholdes for historisk erhvervsaffald. Dette betyder, at sidste bruger (affaldsproducenten) betaler i alle tilfælde. Begrundelsen er, at det i praksis skønnes meget vanskeligt at håndtere et 1-til-1-ansvar, fordi det er umuligt at godtgøre under hvilke omstændigheder affaldet er blevet kasseret, når affaldet først er indsamlet.”